

Geen systeemplafonds

Simone Paauw

beeld: De Beeldredactie,
Harmen de Jong

Huisartsenpraktijk De Doc in de binnenstad van Den Haag barstte tien jaar geleden uit zijn voegen. Twee aanpalende pandjes werden opgekocht en tot één geheel verbouwd. Huisarts Hendrik Vrolijk had het design van zijn eerdere praktijk al in de handen gelegd van architect Branko Vlamings en die werd ook nu weer ingeschakeld. Een

grondige verbouwing volgde en de architect ontwierp ook het interieur. Hendrik Vrolijk: 'Ik vind een mooie werkplek belangrijk. Je brengt minstens acht uur per dag door op het werk en dan moet je jezelf prettig voelen.'

Patiënten accepteren veel van een huisarts, aldus Vrolijk. 'Goed communiceren is veel belangrijker voor het beeld dat patiënten van je hebben dan welk interieur ook. Zelfs als je in oude zoi zou zitten.' Toch speelden de patiënten een grote rol bij de verbouwing: het moest een lichte, strakke, functionele en laagdrempelige ruimte worden. 'Communicatie en aandacht waren heel belangrijke uitgangspunten. Als je de inrichting van een spreekkamer eenvoudig houdt, is er minder ruis in het gesprek met de patiënt. Je komt er dan sneller achter waarvoor hij écht komt. Maar dat doe je natuurlijk ook door je empathisch op te stellen. Het is een wisselwerking tussen jezelf en de ruimte.'

Sommige patiënten vinden de praktijk mooi, maar anderen zien vaak niet eens dat het interieur bijzonder is, vertelt Vrolijk. 'Voor veel mensen is een stoel gewoon een stoel. In de spreekkamers staan vlinderstoelen van Arne Jacobsen van bijna 300 euro per stuk. Sommige patiënten herkennen het design en kunnen het waarderen. Maar voor anderen had het ook een stoel van 50 euro mogen zijn. Er zijn natuurlijk ook patiënten die het interieur heel "koud" vinden en de witte muren ongezellig. Als ik bij die mensen thuis op visite kom, snap ik wel waarom.'

Collega's van Vrolijk komen wel eens op bezoek als ze verbouwingsplannen hebben. Ze vinden de praktijk mooi, maar ook wel duur. 'Er zijn genoeg huisartsen die zich tevredenstellen met een Ikea-bureau. Maar ik kies liever voor spullen die ook na tien of dertig jaar nog mooi zijn. Ik hou bijvoorbeeld ook niet van systeemplafonds, daar zie je meteen aan af dat er is bezuinigd. Als je kiest voor betere kwaliteit, dan blijft het bij grote, maar eenmalige uitgaven.'

De aankoop, verbouw en inrichting van het pand kostte ruim een miljoen euro en dat was het zeker waard, vindt Vrolijk. 'Het pand

voor Vrolijk

bepaalt voor een groot deel de uitstraling. Het is je visitekaartje. Op een paar visites per dag na, speelt alles zich af in dit gebouw. Daarom moeten zowel patiënten als medewerkers zich hier prettig voelen. En tegelijkertijd moet het functioneel zijn.'

